

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/550/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202532
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814202532.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO. 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti odporcom: 1. A. F., narodený XX.XX.XXXX, 2. I. F., narodená XX.XX.XXXX, obaja bytom T. V. XXX/XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 423 629 62, zastúpený advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 978,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. februára 2015, č. k. 11C/49/2014-60, v senáte jednomyseľne, takt

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, **p o t v r d z u j e .**

Odporcom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd konanie o zaplatenie 127 eur zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, keď zistil z výsledkov dokazovania, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 23.04.2010 sú v rozpore so zákonom - zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Obsahujú dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné - neprimerane vysoká zmluvná odmena vo výške 563,76 eur (úver vo výške 540 eur), RPMN vo výške 65,78%, ročná úroková sadzba 70,03%, preto sú tieto dojednania v rozpore aj s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka - rozpor s dobrými mravmi a sú podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Úver posudzoval z uvedených dôvodov za bezúročný a bez poplatkov. Odporcom bol poskytnutý úver, vrátane revolvingu, vo výške 720,58 eur a títo zaplatili 861,28 eur, teda viac ako mali, preto návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý bol zastúpený advokátom, priznal náklady za právnu službu podľa vyhl. 655/2004 Z. z. Výška odmeny za právnu službu spočívala v odmene za tri úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej a účasť na pojednávaní pred okresným súdom dňa 26.02.2015, t. j. 3 x 51,45 eur, 3 x 8,04 eur režijný paušál, spolu 178,47 eur, cestovné náklady vo výške 83,98 eur (Bratislava - Prievidza a späť - 368 km x 0,153 eur, pri spotrebe 5,6l/100 km a cene paliva 1,343 eur/l). Súčasne priznal advokátovi aj náhradu za stratu času vo výške 134 eur (za 10 polhodín x 13,40 eur). Celkom náhrada trov vedľajšieho účastníka vo výške 396,45 eur.

Proti výrokovej časti rozsudku o náhrade trov konania navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V odôvodnení svojho odvolania namietal nedostatok dôvodov v rozsudku okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania, odôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia, čo je jedným z

kritérií pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Uviedol ďalej, že bežné občianske združenie, ktoré nemá v predmete činnosti ochranu spotrebiteľa, nemôže vstupovať do konania bez splnenia podmienky právneho záujmu na výsledku konania. Osobitosť združení na ochranu spotrebiteľa spočíva v tom, že sa mu na základe a v súvislosti s jeho činnosťou priznávajú osobitné práva a postavenie. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z. z.) aj vo vzťahu k súdnej konaniu, potom vychádza z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 5/2013, ktoré sa týka účelnosti trov konania vedľajšieho účastníka - jeho právneho zastúpenia. „Tropy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizácii na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde“. Obdobne rozhodol NS SR aj vo veci sp. zn. 6MCdo 9/2013. Podľa jeho rozhodnutia, „vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Podľa jeho názoru, vzhľadom na právnu úpravu v zákone č. 353/2014 Z. z., účinnnej od 01.01.2015, je potrebný súhlas toho, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, inak súd na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník toto nespĺnil, pretože tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania na základe informácií získaných zo súdu, nehovoriac ani o tom, že odporca ani nevie, kto vedľajší účastník na jeho strane vôbec je. Napokon v závere svojho odvolania navrhovateľ namietal výšku priznanej náhrady za stratu času, pretože doba trvania cesty medzi Bratislavou a Prievidzou môže byť objektívne najviac 6 polhodín a nie 10 polhodín, ako to uviedol okresný súd. Považoval zvyšné položky za nepreskúmateľné, pretože nie je objektívne možné zistiť, ako k nim okresný súd dospel.

Odporcovia a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania, je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Suspensívne účinky odvolania navrhovateľa sa nevzťahovali na ďalšie výrokové časti rozsudku okresného súdu, preto tieto nadobudli právoplatnosť a nemohli byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov konania vedľajšieho intervienta, ktorý v konaní intervenoval na strane odporcov. Navrhovateľ uplatnil vo veci nároky, ktoré vyvodzoval zo zmluvy o revolvingovom úvere ako spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

Navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 11.02.2014, vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 23.09.2014, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 26.09.2014. Navrhovateľovi bol oznámený vstup vedľajšieho účastníka okresným súdom. Oznámenie prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 07.10.2014, námietku vstupu neuplatnil.

Novela ustanovenia § 93 O.s.p., ktorá vyžaduje, aby súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník intervenuje bol predložený spolu s oznámením o vstupe, inak je takýto vstup právne neúčinný a súd naň neprihliada. Uvedená novela O.s.p. vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z. je účinná od 01.01.2015. Neobsahuje intertemporálnu úpravu, preto platí, že vedľajší účastník bez ďalšieho má procesné postavenie vedľajšieho účastníka, ktorým sa stal podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Uvedený záver zodpovedá princípu zákazu retroaktivity, čo je jedným z atribútov právneho štátu. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci odporkyňa v 2. rade s účasťou vedľajšieho intervienta výslovne súhlasila (viď zápisnica z pojednávania pred okresným súdom zo dňa 09.10.2014, č. I. 45 spisu).

Z uvedeného aspektu námietka navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho intervienta v dôsledku nedostatku súhlasu odporcov nie je opodstatnená.

Právna úprava v ust. § 24 a § 25 O.s.p. umožňuje účastníkovi konania, dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ako zástupcu si môže zvoliť advokát aj advokáta. Uvedené procesné právo účastníka konania nie je možné vylúčiť s poukazom na charakter účastníka (vedľajšieho účastníka) a jeho predpokladaným vzdelaním a odborným tímom. Súdna prax judikovala, že aj účastník konania, ktorý má právnické vzdelanie (sudca, advokát a pod.) sa môže dať zastúpiť v konaní advokátom, ktorého si zvolí. Okolnosť, že predmetom činnosti občianskeho združenia je ochrana práv spotrebiteľov, však nevyklučuje, aby si vedľajší účastník mohol zvoliť v konaní advokáta.

Posudzovanie uplatnenej náhrady konania vychádza podľa § 142 O.s.p. z kritérií účelnosti nákladov na uplatnenie a bránenie práva a zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania.

V prejednávanej veci mali odporcovia plný úspech v konaní, keď na základe výsledkov dokazovania bol návrh navrhovateľa zamietnutý, resp. v časti o zaplatenie 127 eur, bolo v dôsledku dispozície návrhom konanie zastavené. Predmetom posudzovania bola najmä účelnosť uplatnenej náhrady trov konania vedľajším účastníkom ktoré predstavovali náklady na právnu službu advokáta. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi zodpovedá zákonným kritériám, teda, že odporcovia mali vo veci úspech v celom rozsahu a vedľajší účastník, jeho advokát svojimi úkonmi ich práva účinne bránil. Napokon vo svojom stanovisku k návrhu navrhovateľa podrobne a fundovane sa zaoberá všetkými zmluvnými dojednaniami, vyslovuje právne závery o ich nekalosti z hľadiska spotrebiteľského práva. Skutkové a právne argumenty advokáta odporcov si napokon osvojil aj okresný súd, čo vo svojom rozsudku aj uvádza a čo v konečnom dôsledku akceptoval aj navrhovateľ, ktorý rozsudok okresného súdu, ktorý vyznel v jeho neprospech ani nenapadol odvolaním.

Navrhovateľ napadol v odvolaní aj výšku priznanej odmeny za právne služby advokáta, je časť o náhrade za stratu času, keď spochybnil, že za cestu z Bratislavy do Prievidze patrí náhrada za 10 polhodín. Považoval za objektívny čas 6 polhodín.

Navrhovateľ sa v tejto otázke mýli, pretože náhrada za stratu času patrí za čas strávený mimo sídla advokáta, teda za čas do miesta výkonu úkonov právnej služby a späť, v danom prípade z Bratislavy do Prievidze a späť. Advokát žiadal náhradu za stratu času za 10 polhodín (t. j. za 5 hodín), čo je vzhľadom na vzdialenosť a stav cestnej siete na tomto úseku minimálny rozsah.

Z uvedených dôvodov je odvolanie navrhovateľa neopodstatnené.

V odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník náhradu trov konania neuplatnil, preto podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. mu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .